

Arrest

nr. 131 323 van 13 oktober 2014
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, staatloos, op 12 oktober 2014 heeft ingediend bij faxpost om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissingen van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 8 oktober 2014 houdende een Bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (Bijlage 13 septies), aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op dezelfde datum.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 oktober 2014, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 13 oktober 2014 om 14.30 uur.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van advocaat D. BAECKE, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. VAN DE PUTTE die, loco advocaat C. DECORDIER, verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 8 oktober 2014 neemt de gemachtigde van de minister van Justitie, belast met Asiel en Migratie, Maatschappelijke integratie en Armoedebestrijding (hierna: de gemachtigde) een beslissing tot afgifte

van een bevel om het grondgebied te verlaten (13septies). Deze beslissing werd verzoeker op dezelfde dag ter kennis gebracht en de motieven luiden als volgt:

“BEVEL OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN MET VASTHOUDING MET HET OOG OP VERWIJDERING

Bevel om het grondgebied te verlaten

Aan de heer, die verklaart te heten:

naam: Voskanov

voornaam: Garik

geboortedatum: 10.08.1958

geboorteplaats: Kapan

nationaliteit: Armenië

In voorkomend geval, ALIAS:

Voskanyan, Garib geboren te Ashot op 06.09.1958 van Armeense nationaliteit

Ter Markosjan, Gagik geboren te Erevan op 28.07.1954 van Armeense nationaliteit

wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen⁽²⁾, tenzij hij (zij) beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.

Reden van de beslissing

en van de afwezigheid van een termijn om het grondgebied te verlaten:

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van volgende artikel(en) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en volgende feiten en/of vaststellingen:

Artikel 7, alinea 1:

1° wanneer hij in het Rijk verblijft zonder houder te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten; Betrokkene is niet in het bezit van een geldig paspoort voorzien van een geldig visum.

3° wanneer hij door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden;

Betrokkene kwam reeds vele malen in aanraking met de politie wegens verstoring van de openbare orde: gewone diefstal (TG.12.53.101032/2001), gewone diefstal (TG.12.53.101039/2001), zware diefstal (BG.11.L4.006897/2002), zware diefstal (GE.11.LA.151046/2002), zware diefstal (GE.11.LA.112824/2003), gewone diefstal (GE.12.LA.122939/2004), gewone diefstal (GE.12.LA.004604/2005), gewone diefstal (GE.12.LA.023817/2005), schriftvervalsing (GE.21.F1.110491/2005), gewone diefstal (GE.12.LA.061527/2005), schriftvervalsing (GE.21.F1.006609/2006), gewone diefstal (GE.12.LA.068908/2006), zware diefstal (GE.11.LA.073968/2006), gewone diefstal (GE.12.LA.022745/2007), gewone diefstal (GE.12.LA.077802/2008), gewone diefstal (GE.12.LA.081502/2008), gewone diefstal (GE.12.LA.054187/2009), zware diefstal (GE.11.LA.071950/2009), zware diefstal (GE.55.LA.071983/2009), gewone diefstal (GE.12.L2.007153/2010), zware diefstal (GE.17.LA.097803/2010), gewone diefstal (GE.12.LA.100981/2010), gewone diefstal (GE.12.LA.099621/2010), gewone diefstal (GE.12.LA.049376/2011), gewone diefstal (GE.12.LA.002300/2012), gewone diefstal (GE.12.LA.002300/2012), opzettelijke slagen en verwondingen (GE.43.LA.030404/2013). Betrokkene werd op 18/03/2008 door de Correctionele Rechtbank van Gent veroordeeld tot 3 maanden gevangenisstraf voor valse naamdracht + vreemdelingen, onwettig binnenkomen of verblijf in het Rijk + valsheid in geschriften en gebruik particulieren. Betrokkene werd op 08/05/2008 veroordeeld door de Correctionele Rechtbank van Gent tot 8 maanden gevangenisstraf waarvan 4 maanden met uitstel gedurende 3 jaar wegens diefstal, op heterdaad, met geweld of bedreiging om in het bezit van de weggenomen voorwerpen te kunnen blijven. Op 28/09/2009 werd betrokkene veroordeeld door de Correctionele Rechtbank van Gent tot 9 maanden gevangenisstraf voor diefstal, op heterdaad, met geweld of bedreiging om in het bezit van de weggenomen voorwerpen te kunnen blijven + gewone diefstal. Op 11/01/2012 werd betrokkene veroordeeld door de Correctionele Rechtbank van Gent tot 9 maanden gevangenisstraf wegens gewone diefstal – mededader. Er bestaat een ernstig risico tot nieuwe schending van de openbare orde.

12° indien hij voorwerp is van een inreisverbod.

Betrokkene maakt het voorwerp uit van een inreisverbod van 8 jaar hem betekend op 30/08/2012.

Artikel 27 :

Krachtens artikel 27, § 1, van de voornoemde wet van 15 december 1980 kan de onderdaan van een derde land die bevel om het grondgebied te verlaten gekregen heeft en de teruggewezen of uitgezette vreemdeling die er binnen de gestelde termijn geen gevolg aan gegeven heeft met dwang naar de grens van hun keuze, in principe met uitzondering van de grens met de staten die partij zijn bij een internationale overeenkomst betreffende de overschrijding van de buitengrenzen, die België bindt, geleid worden of ingescheept worden voor een bestemming van hun keuze, deze Staten uitgezonderd.

Krachtens artikel 27, § 3, van de voornoemde wet van 15 december 1980 kan de onderdaan van een derde land ten dien einde worden opgesloten tijdens de periode die voor de uitvoering van de maatregel strikt noodzakelijk is.

Artikel 74/14:

artikel 74/14 §3, 3°: de onderdaan van een derde land is een gevaar voor de openbare orde of de nationale veiligheid

Betrokkene kwam reeds vele malen in aanraking met de politie wegens verstoring van de openbare orde: gewone diefstal (TG.12.53.101032/2001), gewone diefstal (TG.12.53.101039/2001), zware diefstal (BG.11.L4.006897/2002), zware diefstal (GE.11.LA.151046/2002), zware diefstal (GE.11.LA.112824/2003), gewone diefstal (GE.12.LA.122939/2004), gewone diefstal (GE.12.LA.004604/2005), gewone diefstal (GE.12.LA.023817/2005), schriftvervalsing (GE.21.F1.110491/2005), gewone diefstal (GE.12.LA.061527/2005), schriftvervalsing (GE.21.F1.006609/2006), gewone diefstal (GE.12.LA.068908/2006), zware diefstal (GE.11.LA.073968/2006), gewone diefstal (GE.12.LA.022745/2007), gewone diefstal (GE.12.LA.077802/2008), gewone diefstal (GE.12.LA.081502/2008), gewone diefstal (GE.12.LA.054187/2009), zware diefstal (GE.11.LA.071950/2009), zware diefstal (GE.55.LA.071983/2009), gewone diefstal (GE.12.L2.007153/2010), zware diefstal (GE.17.LA.097803/2010), gewone diefstal (GE.12.LA.100981/2010), gewone diefstal (GE.12.LA.099621/2010), gewone diefstal (GE.12.LA.049376/2011), gewone diefstal (GE.12.LA.002300/2012), gewone diefstal (GE.12.LA.002300/2012), opzettelijke slagen en verwondingen (GE.43.LA.030404/2013). Betrokkene werd op 18/03/2008 door de Correctionele Rechtbank van Gent veroordeeld tot 3 maanden gevangenisstraf voor valse naamdracht + vreemdelingen, onwettig binnenkomen of verblijf in het Rijk + valsheid in geschriften en gebruik particulieren. Betrokkene werd op 08/05/2008 veroordeeld door de Correctionele Rechtbank van Gent tot 8 maanden gevangenisstraf waarvan 4 maanden met uitstel gedurende 3 jaar wegens diefstal, op heterdaad, met geweld of bedreiging om in het bezit van de weggenomen voorwerpen te kunnen blijven. Op 28/09/2009 werd betrokkene veroordeeld door de Correctionele Rechtbank van Gent tot 9 maanden gevangenisstraf voor diefstal, op heterdaad, met geweld of bedreiging om in het bezit van de weggenomen voorwerpen te kunnen blijven + gewone diefstal. Op 11/01/2012 werd betrokkene veroordeeld door de Correctionele Rechtbank van Gent tot 9 maanden gevangenisstraf wegens gewone diefstal – mededader. Er bestaat een ernstig risico tot nieuwe schending van de openbare orde.

artikel 74/14 §3, 4°: de onderdaan van een derde land heeft niet binnen de toegekende termijn aan een eerdere beslissing tot verwijdering gevolg gegeven

Betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan het bevel om het grondgebied te verlaten dat hem betekend werd op 09/05/2001, 19/11/2002, 24/02/2003, 22/03/2004, 30/12/2004, 21/03/2005, 21/12/2005, 06/09/2006, 01/12/2006, 16/03/2007, 23/08/2007, 0/08/2008, 11/10/2008, 17/11/2009, 30/01/2010, 30/08/2012 (met inreisverbod) en 30/06/2014.

artikel 74/14 §3, 6°: de onderdaan van een derde land heeft meer dan twee asielaanvragen ingediend;

De 3de asielaanvraag, ingediend op 17/08/2007, werd bij beslissing van 23/08/2007 niet in overweging genomen. Een bijlage 13 quater werd hem betekend op 23/08/2007.

Terugleiding naar de grens

REDEN VAN DE BESLISSING:

De betrokkene zal worden teruggeleid naar de grens in toepassing van volgende artikel(en) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdeling en volgende feiten:

Met toepassing van artikel 7, tweede lid, van dezelfde wet, is het noodzakelijk om de betrokkene zonder verwijl naar de grens te doen terugleiden, met uitzondering van de grens van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen², om de volgende reden :

Betrokkene verblijft op het Schengen grondgebied zonder een geldig paspoort voorzien van een geldig visum. Hij respecteert de reglementeringen niet. Het is dus weinig waarschijnlijk dat hij vrijwillig gevolg zal geven aan een bevel om het grondgebied te verlaten dat aan hem afgeleverd zal worden.

Bovendien werden aan betrokkene reeds meerdere bevelen om het grondgebied te verlaten betekend en dit op 09/05/2001, 19/11/2002, 24/02/2003, 22/03/2004, 30/12/2004, 21/03/2005, 21/12/2005, 06/09/2006, 01/12/2006, 16/03/2007, 23/08/2007, 01/08/2008, 11/10/2008, 17/11/2009, 30/01/2010, 30/08/2012 (met inreisverbod) en 30/06/2014.

Op 07/05/2001 heeft betrokkene een asielaanvraag ingediend. Op 09/05/2001 nam de DVZ een beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 26bis). Op 10/05/2001 diende hij een beroep in bij het CGVS. Op 31/05/2001 werd dit beroep verworpen door het CGVS. Op 14/11/2006 diende hij een 2de asielaanvraag in. Op 01/12/2006 nam de DVZ een beslissing tot weigering in behandeling te nemen (13quater). Op 17/08/2007 diende betrokkene een derde asielaanvraag in. Op 23/08/2007 nam de DVZ een beslissing tot weigering van inoverwegingname van een asielaanvraag (13quater).

Betrokkene diende op 27/07/2007 een aanvraag tot verblijf in op basis van artikel 9ter van de wet van 15/12/1980. Deze aanvraag werd onontvankelijk verklaard op 09/08/2007 en deze beslissing werd hem betekend op 22/02/2008. Betrokkene diende op 15/09/2008 een aanvraag tot verblijf in op basis van artikel 9bis van de wet van 15/12/1980. Deze aanvraag werd onontvankelijk verklaard op 16/11/2009 en deze beslissing werd hem betekend op 16/11/2009. Betrokkene diende op 29/08/2013 een aanvraag tot verblijf in op basis van artikel 9bis van de wet van 15/12/1980. Deze aanvraag werd zonder voorwerp verklaard op 27/05/2014 en deze beslissing werd hem betekend op 30/06/2014 met een bevel om het grondgebied te verlaten.

Betrokkene maakt het voorwerp uit van een inreisverbod van 8 jaar hem betekend op 30/08/2012.

Betrokkene kwam reeds vele malen in aanraking met de politie wegens verstoring van de openbare orde : gewone diefstal (TG.12.53.101032/2001), gewone diefstal (TG.12.53.101039/2001), zware diefstal (BG.11.L4.006897/2002), zware diefstal (GE.11.LA.151046/2002), zware diefstal (GE.11.LA.112824/2003), gewone diefstal (GE.12.LA.122939/2004), gewone diefstal (GE.12.LA.004604/2005), gewone diefstal (GE.12.LA.023817/2005), schriftvervalsing (GE.21.F1.110491/2005), gewone diefstal (GE.12.LA.061527/2005), schriftvervalsing (GE.21.F1.006609/2006), gewone diefstal (GE.12.LA.068908/2006), zware diefstal (GE.11.LA.073968/2006), gewone diefstal (GE.12.LA.022745/2007), gewone diefstal (GE.12.LA.077802/2008), gewone diefstal (GE.12.LA.081502/2008), gewone diefstal (GE.12.LA.054187/2009), zware diefstal (GE.11.LA.071950/2009), zware diefstal (GE.55.LA.071983/2009), gewone diefstal (GE.12.L2.007153/2010), zware diefstal (GE.17.LA.097803/2010), gewone diefstal (GE.12.LA.100981/2010), gewone diefstal (GE.12.LA.099621/2010), gewone diefstal (GE.12.LA.049376/2011), gewone diefstal (GE.12.LA.002300/2012), gewone diefstal (GE.12.LA.002300/2012), opzettelijke slagen en verwondingen (GE.43.LA.030404/2013). Betrokkene werd op 18/03/2008 door de Correctionele Rechtbank van Gent veroordeeld tot 3 maanden gevangenisstraf voor valse naamdracht + vreemdelingen, onwettig binnenkomen of verblijf in het Rijk + valsheid in geschriften en gebruik particulieren. Betrokkene werd op 08/05/2008 veroordeeld door de Correctionele Rechtbank van Gent tot 8 maanden gevangenisstraf waarvan 4 maanden met uitstel gedurende 3 jaar wegens diefstal, op heterdaad, met geweld of bedreiging om in het bezit van de weggenomen voorwerpen te kunnen blijven. Op 28/09/2009 werd betrokkene veroordeeld door de Correctionele Rechtbank van Gent tot 9 maanden gevangenisstraf voor diefstal, op heterdaad, met geweld of bedreiging om in het bezit van de weggenomen voorwerpen te kunnen blijven + gewone diefstal. Op 11/01/2012 werd betrokkene veroordeeld door de Correctionele Rechtbank van Gent tot 9 maanden gevangenisstraf wegens gewone diefstal – mededader. Er bestaat een ernstig risico tot nieuwe schending van de openbare orde.

Betrokkene werd door de stad Gent geïnformeerd over de betekenis van een bevel om het grondgebied te verlaten en over de mogelijkheden tot ondersteuning bij vrijwillig vertrek, in het kader van de

procedure voorzien in de omzendbrief van 10 juni 2011 betreffende de bevoegdheden van de Burgemeester in het kader van de verwijdering van een onderdaan van een derde land (Belgisch Staatsblad 16 juni 2011).

Betrokkene is nu opnieuw aangetroffen in onwettig verblijf. Betrokkene weigert dus manifest om op eigen initiatief een einde te maken aan zijn onwettige verblijfssituatie, zodat een gedwongen tenuitvoerlegging van de grensleiding noodzakelijk is.

Vasthouding

REDEN VAN DE BESLISSING:

De beslissing tot vasthouding wordt genomen in toepassing van volgende artikel(en) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en volgende feiten:

Met toepassing van artikel 7, derde lid, van dezelfde wet, dient de betrokkene te dien einde opgesloten te worden, aangezien zijn terugleiding naar de grens niet onmiddellijk kan uitgevoerd worden :

Gezien betrokkene niet in het bezit is van identiteitsdocumenten, is het noodzakelijk hem ter beschikking van de Dienst Vreemdelingenzaken op te sluiten ten einde een doorlaatbewijs te bekomen van zijn nationale overheden.” Dit is de thans bestreden beslissing.

2. Rechtspleging

De Raad merkt op dat in zoverre het de bedoeling zou zijn van verzoeker om ook de maatregel tot vrijheidsberoving aan te vechten, overeenkomstig artikel 71, eerste lid, van de vreemdelingenwet tegen een maatregel van vrijheidsberoving een beroep kan ingesteld worden bij de raadkamer van de correctionele rechtbank. Artikel 72, tweede lid, de vreemdelingenwet bepaalt voorts expliciet dat het aan de raadkamer van de correctionele rechtbank toekomt te onderzoeken of de vrijheidsberovende maatregel in overeenstemming is met de wet. De Raad dient derhalve vast te stellen dat hij, gelet op de door de wetgever voorziene beperking van zijn rechtsmacht - die op algemene wijze is geregeld in artikel 39/1 van de vreemdelingenwet -, niet bevoegd is om van de vordering kennis te nemen in zoverre het de bedoeling zou zijn om ook de maatregel tot vrijheidsberoving aan te vechten (RvS 12 januari 2001, nr. 92.181; RvS 4 juni 2002, nr. 107.338; RvS 1 december 2006, nr. 165.469; RvS 1 december 2006, nr. 165.470).

3. Over de ontvankelijkheid van de vordering tot schorsing.

3.1. Wat het bevel om het grondgebied te verlaten betreft, werpt verweerder een exceptie van onontvankelijkheid op omdat er sprake is van een herhaald bevel om het grondgebied te verlaten.

3.2. De Raad merkt op dat, overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid, van de Vreemdelingenwet de beroepen bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet voor de Raad kunnen worden gebracht door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang. Uit de memorie van toelichting bij het wetsontwerp waarbij de voornoemde bepaling in de Vreemdelingenwet werd ingevoerd (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Parl.St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 118) blijkt dat voor de interpretatie van het begrip belang kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan hetzelfde begrip heeft verleend (met verwijzing naar J. BAERT en G. DEBERSAQUES, Raad van State. Ontvankelijkheid, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 198 - 413).

Het belang betreft een ontvankelijkheidsvoorwaarde waaraan ook dient voldaan te worden bij een vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging (cf. W. WEYMEERSCH, “Het moeilijk te herstellen ernstig nadeel.” in G. DEBERSAQUES, M. VAN DAMME, S. DE CLERCQ en G. LAENEN (eds.), Rechtsbescherming door de Raad van State 15 jaar procedurele vernieuwing, Brugge, die Keure, 2004, 161.)

Opdat hij een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat verzoeker gegriefd is door de bestreden rechtshandeling en dat hij nadeel ondervindt. De schorsing van de bestreden beslissing moet verzoeker bovendien enig voordeel verschaffen en dus een nuttig effect sorteren.

Het is niet betwist dat aan verzoeker reeds eerder verschillende bevelen om het grondgebied te verlaten zijn afgegeven. Er blijkt bijgevolg niet dat de eventuele schorsing van de tenuitvoerlegging van het in het kader van huidige vordering bestreden bevel om het grondgebied te verlaten verzoeker tot voordeel kan

strekken. Verweerder kan de reeds eerder aan verzoeker betekende bevelen om het grondgebied te verlaten immers hoe dan ook uitvoeren. De rechtstoestand van de verzoekende partij blijft dus zelfs in geval van een schorsing van het bestreden bevel om het grondgebied te verlaten ongewijzigd (cfr. RvS 19 december 2006, nr. 166 090).

Verzoeker betwist niet dat een eerder bevel om het grondgebied te verlaten definitief is geworden.

3.3. Te dezen dient te worden benadrukt dat het EVRM als hogere rechtsnorm primeert op de Vreemdelingenwet. De Raad dient dan ook in het kader van de thans voorliggende betwisting de middelen te onderzoeken die gestoeld worden op een schending van de hogere verdragsbepalingen. Artikel 13 van het EVRM vereist immers een intern beroep waardoor de inhoud van de grief kan worden onderzocht en waardoor passend herstel kan worden verkregen, ook al beschikken de staten over een zekere beoordelingsmarge voor wat betreft de manier waarop ze de verplichtingen nakomen die hen door deze bepaling worden opgelegd (EHRM 11 juli 2000, Jabari/ Turkije, § 48; EHRM 21 januari 2011, M.S.S./België en Griekenland, § 291). Er anders over oordelen zou het recht op een daadwerkelijk rechtsmiddel uithollen (cf. RvS 13 december 2011, nr. 216.837). *In casu* wordt in het verzoekschrift de schending opgeworpen van de artikelen 3, 5 en 14 van het EVRM. De ontvankelijkheid van het ingesteld beroep hangt *in casu* dan ook samen met de conformiteit van de bestreden beslissing met de artikelen 3, 5 en 14 van het EVRM.

3.4. In een tweede middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 3 en 5 EVRM.

Verzoeker vangt aan met de stelling dat hij op basis van de bestreden beslissing wederrechtelijk door de Dienst Vreemdelingenzaken van zijn vrijheid werd beroofd en a fortiori aan een onmenselijke behandeling of bestraffing wordt onderworpen. Verzoeker besluit dat uit de bestreden beschikking (lees: beslissing) voortvloeiende vrijheidsberoving onder meer in strijd is met de artikelen 3 en 5 EVRM.

De Raad stelt *prima facie* vast dat verzoeker met de aangevoerde schending van de artikelen 3 en 5 van het EVRM enkel zijn vasthouding in een welbepaalde aan de grens gelegen plaats aanvecht. Hierbij dient te worden vastgesteld dat deze maatregel niet het voorwerp uitmaakt van huidig beroep en dat, op grond van artikel 71, eerste lid van de Vreemdelingenwet, enkel de Raadkamer van de Correctionele Rechtbank van de verblijfplaats of de plaats van ophoud van de vreemdeling de vereiste rechtsmacht heeft om kennis te nemen van een maatregel van vrijheidsberoving (cf. RvS 18 december 2002, nr. 113.899). De Raad is derhalve zonder rechtsmacht.

3.5. In een vierde middel voert verzoeker de schending aan van artikel 14 van het EVRM.

Met betrekking tot de opgeworpen schending van artikel 14 van het EVRM, wijst de Raad erop dat artikel 14 van het EVRM een verbod van discriminatie inhoudt en het volgende stelt:

“Het genot van de rechten en vrijheden die in dit Verdrag zijn vermeld, moet worden verzekerd zonder enig onderscheid op welke grond ook, zoals geslacht, ras, kleur, taal, godsdienst, politieke of andere mening, nationale of maatschappelijke afkomst, het behoren tot een nationale minderheid, vermogen, geboorte of andere status.”

Waar de verzoekende partij stelt onverwijderbaar te zijn en gediscrimineerd te worden ten opzichte van andere vreemdelingen (en staatlozen) die niet onverwijderbaar zijn, toont hij niet aan dat hij omwille van één van de in artikel 14 EVRM vermelde redenen gediscrimineerd wordt door de bestreden beslissing.

Een schending van artikel 14 van het EVRM wordt dan ook *prima facie* niet aangetoond.

In de huidige stand van het geding brengt verzoeker geen gegevens aan om te kunnen besluiten tot een schending van de artikelen 3, 5 of 14 van het EVRM. De artikelen 3, 5 en 14 EVRM staan bijgevolg een rechtmatige toepassing van de Vreemdelingenwet dan ook niet in de weg.

Aangezien er geen schending van een hogere rechtsnorm wordt aangetoond is huidige vordering niet ontvankelijk bij gebrek aan het rechtens vereiste belang.

4. Kosten

Met toepassing van artikel 39/68-1, §5, derde en vierde lid van de Vreemdelingenwet zal de beslissing over het rolrecht of over de vrijstelling ervan, in een mogelijke verdere fase van het geding worden onderzocht.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien oktober tweeduizendveertien door:

mevr. C. DIGNEF,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. J. VERMEERSCH,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

J. VERMEERSCH

C. DIGNEF